

«Αρχιερέως σέβας και ευπρέπεια»

**Το Οικουμενικό Πατριαρχείο,
η Θεολογική Σχολή της Χάλκης
και η Τοπική Εκκλησία της Άρτης στην Ήπειρο.**

Του **Βασιλείου Απ. Δήμου**, Δρ Θ. και Δρ.Φ.

Άρχοντας Οφφικιαλίου της Α.τ.Χ.Μ.Ε.

Επιτίμου Σχολικού Συμβούλου.

τ. Καθηγητού της Σχολής Βελλάς Ιωαννίνων.

Η Τοπική Εκκλησία της Άρτης έχει ιστορία και Παράδοση πολλών αιώνων. Στην περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, η περίκλυτη πόλη της ΑΡΤΑΣ και η τοπική της Εκκλησία, γνώρισαν μια περίοδο φωτεινής δημιουργικής ακμής και αίγλης. Η ιστορία της Μητροπόλεως Άρτης είναι στενά συνδεδεμένη με την ιστορία του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως, αφού η Βυζαντινή πόλη της ΑΡΤΑΣ με τα κατάσπαρτα μέχρι σήμερα Βυζαντινά της Μνημεία και τους κατά καιρούς λογίους Ιεράρχες της, παραπέμπει εις το ανύστακτον και αγωνιώδες ενδιαφέρον της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, για τον Ορθόδοξο Ηπειρωτικό Λαό. Οι λόγιοι Φαναριώτες Ιεράρχες, που τοποθετούνταν στις Μητροπόλεις της Ηπείρου, αριστοκράτες του πνεύματος και ευπατρίδες, ακολούθησαν πιστά επί τα ίχνη παλαιότερων Αρχιερέων, οι οποίοι εκαλλιέργησαν τα Γράμματα, εκλέϊσαν τους θρόνους τους και ετίμησαν πολλαχώς και πολυτρόπως το όνομα της Ρωμιοσύνης.

Η Ιερά Μητρόπολη της Άρτης με την εξέχουσα προσφορά της εις την Εκκλησίαν, την Παιδεία και το ευσεβές Γένος μας, εξακολουθεί και σήμερα να αποτελεί το προπύργιο της εν Ηπείρω Εκκλησίας, ανταποκρινόμενη με περίσσεια ευθύνης στις απαιτήσεις των δύσκολων καιρών μας. Κατά την διάρκεια της ιστορικής της πορείας, πρωταγωνιστικό ρόλο διαδραμάτισαν πλείστα όσα πρόσωπα, κληρικοί και λαϊκοί. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται πληθύς φερέλπιδων λογίων Ιεραρχών, οι οποίοι αναμένουν τους αμερόληπτους φιλόστορες επιστημονικούς ερευνητές, για να ιστορήσουν τα κατ' αυτούς, απροσώποληπτα και αντικειμενικά.

Στην ιστορική και περίκλυτη Βυζαντινή ΑΡΤΑ υπάρχει η σφραγίδα του ορθοδόξου τόπου και τρόπου του βίου, όπου η εύλαλη σιωπή των εκκλησιαστικών μνημείων του πολιτισμού της έταξε και το νέο Μητροπολίτη κ.Καλλίνικο άγρυπνο φύλακα και πιστό προστάτη προς την πατρώα παρακαταθήκη.

Ο Άρτης Καλλίνικος αποτελεί ένα ακόμη πολύτιμο κρίκο στην ατέρμονα χρυσή αλυσίδα των λογίων Ιεραρχών της Άρτης, οι οποίοι με σοφία, δυναμισμό και απόλυτη πιστότητα στην Ορθόδοξη εκκλησιαστική Παράδοση, εμόχθησαν άοκνα με ένθεο στόχο η Ιερά Μητρόπολις Άρτης να συνεχίζει να εκπέμπει την ευεργετική της ακτινοβολία και να διαφυλάσσει τους τιμαλφείς και ανεκτίμητους θησαυρούς της παρακαταθήκης των λογίων ιεραρχών της.

Η προβολή και η τιμή φωτεινών παραδειγμάτων ελπιδοφόρων Ιεραρχών, ιδία στους παρόντες δύσκολους και ταραγμένους καιρούς, υπήρξε πάντοτε στην ιστορία της Εκκλησίας εξόχως ευεργετική, αφού τα πρότυπά τους εμπνέουν και διδάσκουν τις νεώτερες γενεές.

Ο Μητροπολίτης Καλλίνικος ως «Θεού διάκονος» είναι γνήσιος φορέυς και εκφραστής του πνεύματος και του βιώματος της Μητρός Εκκλησίας, του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του πανίερου και μαρτυρικού αυτού κέντρου της Ορθοδοξίας, ένθα εσφυρηλατήθη η ιδιοπροσωπία και ο πολιτισμός των Ορθοδόξων. Ως ακραιφνής συνεχιστής της πολιάς παραδόσεως της Μεγάλης Εκκλησίας έχει ιδιαίτερη

αγάπη και βαθύ σεβασμό για τον μακραίωνα αυτό ιστορικό θεσμό, ο οποίος άφησε και συνεχίζει να αφήνει ανεξίτηλη τη σφραγίδα του εις την ιστορία της πολιτισμένης ανθρωπότητας. Ιδιαίτερα για το Γένος μας, το αγιασμένο και αειφεγγές ΦΑΝΑΡΙ, ο πολυτιμότερος αυτός ιερός θεσμός, αειθαλής, αείζωος και αιωνόβιος, προβάλλει την ζωηφόρο φλόγα και ελπίδα για το παρόν και το μέλλον του.

Η αμετακίνητη πιστότητα του Μητροπολίτου κ.Καλλινίκου στην παράδοση της Ορθοδοξίας και της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον, αποδεικνύεται «εν παντί έργω και λόγω». Ο βαθύς σεβασμός που τρέφει προς τον σημερινό χαρισματικό ηγέτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίο, ο οποίος πηδαλιουχεί κατά τα τελευταία υπέρ τριάκοντα έτη, ως ο μακροβιότερος των Οικουμενικών Πατριαρχών, την Ορθόδοξο Εκκλησία, με σπάνια σοφία και απόλυτη συναίσθηση της ιστορικής του ευθύνης, απέσπασε την εκτίμηση, τόσον του ιδίου του Οικουμενικού Πατριάρχου, όσον και πολλών άλλων Ιεραρχών της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Ειδικότερα ο ίδιος ο Μητροπολίτης μετά την ενθρόνισή του στην ιστορική Μητρόπολη της Άρτης, μετέβη στην βασιλίδα των πόλεων, την Κωνσταντινούπολη, ένθα η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, προκειμένου να υποβάλει τα ταπεινά υϊκά του σέβη προς τον Σεπτόν Οιακοστρόφον Αυτού, τον Οικουμενικόν Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίον. Η πράξη του αυτή αποτελεί ταυτόχρονα εκδήλωση τιμής και σεβασμού προς τον Αγιώτατον Πατριαρχικόν Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος παρά τις δυσχερείς συνθήκες, υπό τις οποίες διαβιοί, εξακολουθεί να ακτινοβολεί κατά την παράδοσιν των αιώνων και την κοινήν αναγνώρισιν, ως της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας, της πρώτης σε τιμή μεταξύ των αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, αλλά και της πρώτης σε ευθύνη. Φυλάσσει την ιερά παρακαταθήκη των ιερών και οσίων και υπερασπίζεται τις Θερμοπύλες της Εκκλησίας και του Γένους.

Παρέστη στην χειροτονία και την ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Ελβετίας κ.Μαξίμου, εκδηλώνοντας έτσι την πηγαία και άμετρη αγάπη του προς τους Μητροπολίτες του Οικουμενικού Θρόνου.

Προσεκάλεσε αρχιερείς του Οικουμενικού Πατριαρχείου εις την Μητρόπολη της Άρτης, προκειμένου να λάβουν μέρος σε εόρτιες λατρευτικές Ακολουθίες, επιβεβαιώνοντας έτσι τον άρρηκτο δεσμό και την ποικιλόμορφη στήριξή του προς τον κορυφαίο αυτό πνευματικό και διεθνώς προβεβλημένο θεσμό.

Ετίμησε, με ιδιαίτερη λαμπρότητα, παρουσία και του Μητροπολίτου Σμύρνης κ.Βαρθολομαίου, τους εξ Άρτης καταγομένους οφφικιαλίους του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Παρέστη σε όλες τις εκδηλώσεις που έγιναν στα Ιωάννινα προς τιμήν του Οικουμενικού μας Πατριάρχου

κ.κ.Βαρθολομαίου, κατά την εκ δευτέρου επίσημη επίσκεψή του από 11 έως 14 Ιουλίου 2022.

Ἡ ἐμπρόσθιος ὄψις τῆς ἀμφιπροσώπου εἰκόνος
τῆς Παναγίας τῆς Πausολύπης.

Συμμετέχοντας στον εορτασμό της τριακονταετούς ευκλεούς και δημιουργικής Πατριαρχίας της Αυτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου, καθώς και της συμπληρώσεως 100 χρόνων «από το μεγάλο ξεριζωμό του Μικρασιατικοῦ Ελληνισμοῦ από τις πατρογονικές εστίες του, λόγω της Μικρασιατικῆς καταστροφῆς», αφιέρωσε το Ημερολόγιο της

Ιεράς Μητροπόλεως Ἀρτης για το έτος 2022 εις την «Παναγίαν την Πausολύπην». Με αυτό τον τρόπο ετίμησε και την «παλαίφατον Πατριαρχικήν και Σταυροπηγιακήν Μονήν της Αγίας Τριάδος, εις το καθολικόν της οποίας ευρίσκεται η παλαιολόγειος πανίερος αύτη εικών της Θεομήτορος», αλλά και την εν αυτή λειτουργούσαν γεραράν ιστορικήν Θεολογικήν Σχολήν της Χάλκης.

Η παλαίφατος Θεολογική Σχολή της Χάλκης είναι ο φωταυγής φάρος, η ζωδόχος πηγή και το πνευματικό κόσμημα του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως. Η προσφορά της στην χριστιανοσύνη, τον πολιτισμό, τα Γράμματα και την ανθρωπότητα εν γένει είναι ανεκτίμητη και άξια θαυμασμού και σεβασμού από όλους, ανεξάρτητα φυλής και θρησκείας.

Ὁ συγγραφεὺς
Νικόλαος Χ. Ἀμβράζης (1854-1926)
Καθηγητὴς καὶ Ἱεροκέρυξ

Η Τοπική Εκκλησία της Άρτης έχει στενούς και άρρηκτους δεσμούς με την γεραρά Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Ήδη από τις πρώτες δεκαετίες της ενάρξεως λειτουργίας της το 1844, οι δύο Αρτινοί φοιτητές της, Νικόλαος Αμβράζης και ο συνταξιώτης του Φιλόθεος Αθηναΐδης, ο μετέπειτα μεγάλος ιεραπόστολος στην Ινδονησία, συγκαταλέγονται μεταξύ των αποφοίτων της (1872-

1876). Αλλά και μεταγενέστερα, μέχρι και του έτους 1962, σειρά πολλών Αρτινών, είχαμε την Θεία Ευλογία να συγκαταλεγόμαστε μεταξύ των αποφοίτων της πνευματικής Τροφού και ευεργέτιδος Χαλκίτιδος Θεολογικής Σχολής. Το πνεύμα, το φως και οι σεπτές παραδόσεις της άφησαν ανεξίτηλη την σφραγίδα τους σε ολόκληρη τη ζωή μας.

Η Θεολογική Σχολή της Χάλκης ανιδρύθηκε και λειτουργεί στην μαγευτική τοποθεσία του Λόφου της Ελπίδος (Umit teresi), όπου το ειδυλλιακό και ευώδες φυσικό περιβάλλον είναι παροιμιώδες.

Όλοι, όσοι ζήσαμε επί σειρά ετών στο μαγευτικό και σαγηνευτικό αυτό τοπίο του Λόφου της Ελπίδος, αλλά και όλοι οι επισκέπτες της Παλαιφάτου Θεολογικής Σχολής Χάλκης, παλαιότερα και τώρα, αισθανθήκαμε εδώ εντονότερα το μεγαλείο της αρμονίας της φύσεως και της συμμετρίας της ελληνικής αρχιτεκτονικής. Ατενίζοντας το μεγαλοπρεπές και επιβλητικό κτίριο της Σχολής, σε συνδυασμό με τη θέα των Πριγκηποννήσων, μένεις εκστατικός μπροστά στο «ξένον θέαμα» και το «ξένον άκουσμα» του μυστηρίου της φύσεως και του ανθρώπου.

Άπαντες οι ομογάλακτοι απόφοιτοι της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ενθυμούμεθα μετά δέους και περισσής ευγνωμοσύνης τους κατά καιρούς Σχολάρχες μας εν τη Σχολή, αναγνωρίζοντας, ότι, υπό την σκιάν και την πεπνυμένη πατρική καθοδήγησή των, ανδρωθήκαμε θεολογικά και βοηθηθήκαμε ποικιλότροπα, από την πανημέρια και παννύχια παρουσία των εν τη Σχολή.

Τα προσωπικά βιώματα και οι ζωνρές φοιτητικές μας αναμνήσεις, από την εξαίρετη και ανεπανάληπτη εν Χάλκη φοιτητική μας ζωή, είναι συνυφασμένα με την ζωή και την δράση των σεβασμίων μορφών των πεφιλημένων μας Καθηγητών.

Οι αείμνηστοι λίαν σεβαστοί και προσφιλείς Καθηγητές μας, όπως εμείς τους γνωρίσαμε και τους ζήσαμε, ως διδασκάλους και παιδαγωγούς, πατέρες και επιστήμονες, αλλά και ως γνησίους φορείς του πνεύματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της εκθρέψας αυτούς Τροφού Θεολογικής Σχολής, μας άφησαν έκδηλη και αναλλοίωτη την σφραγίδα και το αποτύπωμα της καταξιωμένης προσωπικότητάς των.

Η αναγνώριση και η εκτίμηση, εκ μέρους όλων των ομογαλάκτων αποφοίτων της Σχολής, της τεράστιας προσφοράς των αειμνήστων σεβαστών και διαπρεπών Καθηγητών μας, αποτελεί ταυτόχρονα ένα απλό εύοσμο θυμίαμα και ένα μικρό πνευματικό αντίδωρο, για όσα αυτοί αφειδώς και θυσιαστικώς προσέφεραν σε μας τους φοιτητές των.

Από πεντηκονταετίας και πλέον το λαμπρό αυτό «παιδευτήριο θεογνωσίας, εργαστήριο παιδαγωγίας και διδασκαλείο αρετής» παραμένει «σιωπηλό», παρά τις

ανεξάντλητες, αγωνιώδεις και μαχητικές προσπάθειες του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου, για να ανοίξει τις κλειστές πύλες του και να επαναλάβει το ζωηφόρο, υψηλό και καλλίκαρπο έργο του.

Στην προσπάθειά Του αυτή, ο Πατριάρχης μας έχει την συναντίληψη, τόσο των συγκυρηναίων αδελφών και φιλοτίμων συνεργατών Του, όσο και όλων των ομογαλάκτων αποφοίτων της Σχολής.

Η μεγάλη συμπάθεια, συμπόνοια και συμμετοχή στις χαλεπές αυτές στιγμές της επιβληθείσης έξωθεν ΣΙΩΠΗΣ της, μαζί με τις ολόθερμες προσευχές μας, για άμεση επαναλειτουργία της Σχολής, θα αποτελούν την μόνιμη λαχτάρα, την μεγάλη αγωνία, τον άσβεστο πόθο και την ακοίμητη φροντίδα, για σύντομη πραγματοποίηση αυτού του ζωτικού οράματός μας.

Ουδέποτε θα λησμονήσουμε τον σαγηνευτικό Λόφο της Ελπίδος (Umit tepesi), «όπου οι ουρανοί ομιλούν και η Σχολή ακούει, και όπου, ως λέγει ο ποιητής: «Το φως είναι άδυτο και η μέρα δεν τελειώνει και όλα μια δόξα ουρανική τα πορφυροχρυσώνει»».

Το σύνολο των ενδεικτικά προαναφερθεισών ενεργειών του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Άρτης κ.Καλλινίκου σε σχέση με την ιδιαίτερη αγάπη και τον σεβασμό του προς το Πάνσεπτον Οικουμενικόν Πατριαρχείον της Κωνσταντινουπόλεως, συνιστούν τρανή επιβεβαίωση του απεριορίστου σεβασμού και της υϊκής Του αφοσιώσεως προς την Μητέρα Εκκλησία, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και τον Σεπτόν Οιακοστρόφον Αυτού, τον Οικουμενικόν Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίον._